

Riksdagens protokoll

2008/09:106

Fredagen den 24 april

Kl. 09.00 – 09.30

11.30 – 11.31

Protokoll
2008/09:106

1 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2008/09:446

Till riksdagen

Interpellation 2008/09:446 Beskrivning av den ekonomiska politiken
av Bosse Ringholm (s)

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 1 juni 2009.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 23 april 2009

Finansdepartementet

Anders Borg (m)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Tf. expeditions- och rättschef

Interpellation 2008/09:453

Till riksdagen

Interpellation 2008/09:453 Stockholmsskattens effekter på bostadsmarknaden

av Mikael Damberg (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 8 maj 2009.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 23 april 2009

Finansdepartementet

Anders Borg (m)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Tf. expeditions- och rättschef

Svar på interpellation

Anf. 1 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! Monica Green har frågat mig om de förutsättningar och fakta på vilka jag baserat mitt ställningstagande om att kommunerna inte behöver extra pengar 2009 och 2010 har förändrats samt vilka initiativ jag avser att ta för att kommunerna ska kunna klara både lokal välfärd och satsningar på infrastruktur.

Beträffande frågan om kommunerna behöver extra pengar 2009 och 2010 har jag tidigare vid flera tillfällen framfört att denna fråga kommer att behandlas i den ekonomiska vårpropositionen och att jag därför inte har kunnat föregripa detta. Regeringen har nu lämnat 2009 års ekonomiska vårproposition till riksdagen. Samtidigt har regeringen även lämnat förslag till tilläggsbudget för 2009. Som framgår av dessa båda propositioner föreslår regeringen ett särskilt tillskott till kommuner och landsting om 7 miljarder kronor för 2010. Dessa medel kommer att betalas ut redan i december 2009 eftersom det är i år staten har utrymme att göra detta. Medlen är dock avsedda att användas till kommunal verksamhet under 2010. För 2011 och 2012 aviserar regeringen att nivån på anslaget för kommunalekonomisk utjämning höjs med 5 miljarder kronor vardera året jämfört med budgetpropositionen för 2009.

Jag är medveten om att det finns de som skulle vilja se större bidragshöjningar. Men vi måste samtidigt ta hänsyn till att statens finanser försämras mycket kraftigt. De statliga finanserna är betydligt mer konjunkturkänsliga än de kommunala finanserna. Underskottet i statens finansiella sparande beräknas för 2009 till 90 miljarder kronor och för 2010 till 100 miljarder kronor. Regeringen har ändå kunnat prioritera de kommunala verksamheterna. Därigenom kan de negativa effekterna av krisen för de kommunala verksamheterna mildras. Vi måste dock komma ihåg att vi befinner oss i en exceptionell situation när bruttonationalprodukten beräknas minska med 4 procent i år. Alla påverkas av detta, såväl staten och den kommunala sektorn som hushåll och inte minst företag.

Beträffande frågan om kommunernas och landstingens möjligheter att medfinansiera statliga infrastrukturinvesteringar är detta ett frivilligt åtagande för dessa. Det är således något som kommuner och landsting själva måste ta ställning till.

Anf. 2 MONICA GREEN (s):

Herr talman! Tack för svaret!

Nu har jag interPELLERAT Mats Odell om kommunernas ekonomi vid ett flertal tillfällen. I somras när vi hade debatten om kommunernas ekonomi hade Mats Odell inte en aning om att kommunernas ekonomi skulle försämras. Nej, det finns inte i våra prognoser, sade Mats Odell då. Jag beskrev läget för kommunerna och att fler och fler kommuner talade om hur deras ekonomi skulle komma att se ut de närmaste åren. Men det hade Mats Odell inte en aning om.

Han är inte ensam om de här skyggglapparna. Lika illa är det med Anders Borg. Han stod för ett år sedan i denna talarstol och sade att regeringen inte hade en aning om att det skulle bli bankkras.

Sådana skyggglappar har den borgerliga regeringen. Man vet inte hur det ser ut ute i kommunerna eller hur det ser ut med den kommande lågkonjunkturen. Man lägger upp en politik för att det alltid ska vara högkonjunktur. Man har tagit åt sig äran för de jobb som strömmade till under högkonjunkturen och trodde att det hade att göra med att man gjorde arbetare fattigare när de blev arbetslösa. Det fanns ingen som helst koppling till det. Många bedömare sade att det var möjligt att det kunde ge ett och annat jobb på lång sikt, men det hade ingenting att göra med den högkonjunktur som vi var inne i då.

Nu står regeringen fullkomligt handfallen inför den lågkonjunktur vi befinner oss i och påstår att det är någon annans fel. Ni säger: Eftersom det är den internationella lågkonjunktursens fel kan vi ingenting göra.

Men det är ju inte den internationella lågkonjunkturen som har valt att sänka skatterna i stället för att satsa på jobben. Att sänka skatterna med 80 miljarder och stå handfallen när lågkonjunkturen kommer är det den borgerliga regeringen som har gjort.

Nu fortsätter man att sänka skatterna, men på lånade pengar. Nu ska det sänkas skatter med 15 miljarder, och man lånar till det. Det är tydligen viktigare än att satsa på kommunerna. För varje prognos som vi får nu får kommunerna sämre ekonomi.

Ni har sabbat a-kassan. Det är inte den internationella lågkonjunktur som har gjort det. Det är ni själva som har sabbat a-kassan. Därför får människor nu sämre ekonomi och tvingas söka försörjningsstöd och socialbidrag i kommunerna.

Förutom att kommunerna får mindre skatteintäkter får de ökade kostnader för socialbidrag. Den lilla höjning som regeringen kommer med i vårens budgetproposition täcker möjligtvis dessa ökade kostnader, men den täcker definitivt inte de ökade kostnaderna för sänkta skatteintäkter. Och den täcker definitivt inte kostnaderna för att man nu också ska finansiera infrastrukturen.

Nu säger Mats Odell: Ja, men det är väl frivilligt – de behöver inte satsa på infrastrukturen om de inte vill. Men hur blir det då? Är det de rika kommunerna, de som har något kvar nu, som kan satsa på infrastrukturen? Är det de som ska gå före i kön?

Är det inte en statlig angelägenhet att se till att vi har en bra infrastruktur i hela landet, kanske även där kommunerna har en svår ekonomisk situation? Att vältra över kostnader på kommunerna som man har gjort med ökade socialbidrag, vilket blir följderna av den sänkta a-kassan, men också att vältra över kostnader på infrastrukturen är väl inte att ta ansvar?

Mats Odell påstår att han tar ansvar för Sveriges ekonomi. Jag menar att han kör Sveriges ekonomi rakt i botten. Han vill inte investera i vare sig utbildning, kommuner eller infrastruktur, utan han påstår hela tiden att kommunerna får bestämma det – de får väl bestämma själva om de vill ha någon infrastruktur eller inte. Det är någon annans fel alltihop, och man tar handen från det ansvar som regeringen har.

Anf. 3 GUNNAR ANDRÉN (fp):

Herr talman! Det är alltid trevligt att Monica Green ställer interpellationer, för det ger många möjligheter att debattera den ekonomiska politiken.

Hur står det till i vårt land? Det finns många svar på den frågan. Men dessvärre, herr talman, tycker jag – trots att talmannen tillhör det partiet – att det är väldigt besvärande att vi har en opposition som är så dålig.

Varje regering behöver en stark opposition. Den opposition som vi nu har haft har under mycket lång tid haft två svar på varje fråga, inklusive den som Monica Green ställer, nämligen: för sent och för lite.

Den här regeringen kanske inte har den på varje punkt optimala politiken – det kan inte ens jag säga till Mats Odell. En diskussion om till exempel avvägningen mellan vilka generella stimulansåtgärder och vilka riktade åtgärder man vidtar skulle ha varit en intressant diskussion.

Socialdemokraterna har ju valt en annan linje, nämligen att säga att allt är fel och att man skulle ha gjort saker tidigare och att man skulle ha gjort mer. Carl B Hamilton har vid något tillfälle räknat upp 27 olika förslag som Socialdemokraterna har – alla utgiftsökningar.

Då kommer jag till frågan hur det är ställt i kommunerna. Ingenting är så viktigt för de kommunala verksamheterna och välfärden – och det är den vi vill värna – som att värna de viktiga skattebaserna. Vi måste värna dem. Jag var häromdagen på Irland och såg hur det gick när man misskötte skattebaserna. Då drog man in hälften av barnbidragen ena året och resten året därpå. Då höjde man kostnaderna för hela Irlands befolkning, som är fyra miljoner ungefär, med ungefär 10 000 kronor i indragna bidrag och höjda skatter. Men vi i Sverige har ordning på våra finanser. Socialdemokraterna vill föröda dem genom för tidiga och för många åtgärder.

Vi kommer under 2009 och 2010 att kunna stimulera med ungefär 6 500 kronor per invånare. Det är den stora skillnaden.

Vill man göra det som Monica Green vill, nämligen att värna välfärden i kommunerna, måste man ha ordning i statsfinanserna. Annars blir det ett moras, som det vi hade 1991–1994. Jag kan gå med på att det var ett moras då. Då blev Socialdemokraterna tvungna att skära ned på massor med bidrag, se till att det inte blev så många lärare och så vidare. Det var en konsekvens av att man tidigare hade en kasinoekonomi. Jag säger inte att den var helt och hållet skapad av er, för det fanns många andra orsaker också, men den socialdemokratiska regeringen avgick 1990 på sin egen kasinoekonomi. Man hade inte längre grepp över den.

Därför menar jag att vi måste se till att värna skattebaserna. Annars kommer vi att råka ut för att vi inte kommer att ha tillräckligt många lärare och inte tillräckligt mycket mat i skolan, det blir åtgärder på barnbidragen och mycket annat. Därför är det allra viktigaste i landet just nu att vi får en opposition som diskuterar andra saker än om det har varit för lite och för sent. I stället ska man diskutera vad vi ska göra för att värna skattebaserna. Vad ska vi göra för att rädda sysselsättningen i Skövde?

Jag har slutligen en fråga till Monica Green apropå att ni vill höja skatterna igen. Hur många fler Volvobilar skulle det säljas i detta land om vi höjde skatterna med 80 miljarder kronor?

Prot. 2008/09:106
24 april

Svar på interpellation

Anf. 4 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! Jag är imponerad över att Monica Green har en så stor kristallkula och kan skåda in i framtiden på ett mycket bättre sätt än Konjunkturinstitutet, Statistiska centralbyrån och Finansdepartementets analysavdelning.

En sak håller jag helt med Gunnar Andrén om: Om regeringen skulle ta till sig och genomföra alla de utgiftshöjningar som Monica Green och Lars Ohly tillsammans presenterar skulle det se riktigt mörkt ut för det här landet. Vi är inne i en kris där vi måste ta ansvar för våra gemensamma resurser och se till att de räcker genom hela krisen.

Man gör olika bedömningar. I går kom Sveriges Kommuner och Landsting med en skatteintäktsprognos som faktiskt var mer optimistisk än den regeringen gör i vårpropositionen. Det är inte lätt att veta exakt var detta kommer att landa, men vi är mitt uppe i den värsta kris som världsekonomin har sett sedan 1930-talet, och vi måste vara aktsamma om våra gemensamma resurser och ta ansvar för dem.

Ja, det finns en stor risk för personalminskningar. I Monica Greens interpellation refereras till SKL:s undersökning, som bedömer att 15 200 medarbetare kommer att behöva sluta de närmaste två åren. Jag är inte säker på att ens den siffran håller. Jag tror att krisen är så djup och så stor att den kommer att drabba staten, kommuner och framför allt enskilda medborgare och företag. Vi måste ta ansvar tillsammans.

Låt oss ändå komma ihåg att sedan denna undersökning gjordes har regeringen skjutit till 7 000 miljoner kronor – 7 miljarder kronor – i statsbidrag för nästa år, som betalas ut redan i år. Om vi antar att en kommunanställd kostar 500 000 kronor per år innebär detta 14 000 arbetstillfällen av de 15 200 som man räknar med skulle gå förlorade genom krisen i kommuner och landsting.

Även om 15 000 anställda i kommunsektorn är många på arbetsmarknaden utgör de drygt 1 procent av arbetsstyrkan i den kommunala välfärden på ca 1,1 miljon. Jag vet att man börjar med tim- och visstidsanställda och att det nu handlar om tillsvidareanställda. Men trots detta är kommunsektorn en sektor som drabbas indirekt av finanskrisen, medan delar av de privata företagen, i Monica Greens hembygder, här i Stockholms län och överallt, drabbas direkt genom stora fall i försäljningsvolymerna.

Jag reser runt i landet och träffar företagare, banker och representanter för kommuner, landsting och regioner för att se hur detta fungerar. Det är en mycket allvarlig situation. Det gäller att vi håller i våra gemensamma resurser så att de räcker under hela krisen. Jag är inte säker på att Monica Greens recept klarar det provet.

Anf. 5 MONICA GREEN (s):

Herr talman! Vi socialdemokrater sätter jobben först. Vi tycker att det allra viktigaste är att satsa på jobben – att faktiskt prioritera det framför de ofinansierade skattesänkningar som man i regeringen nu lånar till. Vi

tycker att det är viktigare med jobben än med att de som redan har det gott ställt får det ännu bättre och att klyftorna ökar.

Vi tar ansvar för Sveriges ekonomi. Många bedömare har till och med sagt att Socialdemokraterna både har tagit Sverige ur krisen från den borgerliga regeringens tid och också sett till så att det numera är stabilt och ordning och reda i statens finanser. Vi lämnade över en mycket god ekonomi till den borgerliga regeringen när vi förlorade valet för tre år sedan. Det var ordning och reda, och det var en fantastiskt stark budget som den borgerliga regeringen omedelbart slarvade bort. Man sade: Nu ska vi göra de arbetslösa fattiga, för då blir det ännu fler jobb!

Så slarvade man bort alla pengar, och nu säger man att man inget kan göra. Nu tvär man sina händer och säger att det är någon annans fel. Det är ju den borgerliga regeringen som har sett till att krisen blir djupare i Sverige än på andra håll. I Sverige blir den djupare, för konsumtionen minskar mer här än i andra länder. Det ser vi siffror på. Det är inte bara exportindustrin som det går rakt nedåt för just nu utan även den inhemska konsumtionen, för ni har infört trygghetschocken.

Människor är nu så oroliga för att förlora sitt arbete och då få leva på kanske 60 procent av sin lön. Man vågar inte använda sina pengar. Man håller hårt i dem. Det gäller även dem som har ett jobb i dag. Eftersom ni har infört trygghetschocken fördjupas krisen mer i Sverige än på andra håll i världen. Det är inte att ta ansvar för Sveriges ekonomi.

Anders Borg ger Göran Persson beröm för att han har ordning och reda i ekonomin och menar att Socialdemokraterna var de som såg till att vi numera har en bra budgetordning i Sverige. Det är bra att vi är överens om det. Men vi har inte släppt det synsättet. Vi finansierar allt som vi lägger fram i våra budgetförslag. Vi tänker inte försätta Sverige i den svåra situation vi har varit i tidigare. Det finns inte på vår agenda.

Vi vill mildra krisen. Vi menar att det är viktigare med att sätta människor i arbete och sätter jobben först. Därför tycker vi att kommunerna faktiskt behöver höjda anslag. Därför tycker vi heller inte att man ska låta kommunerna dra in på äldreomsorg, förskola och skolpersonal för att använda pengarna till infrastruktur. Visserligen säger Mats Odell att det är frivilligt om man gör det, men de kommuner som inte gör det kommer ju att hamna sist i kön.

Mats Odell har själv sagt att det behövs friska pengar i den här infrastrukturen. Man vill att kommunerna ska använda sina pengar från äldreomsorgen, från förskolan, från barnen och från skolmaten till vägarna och till infrastrukturen. Det är den politik som ni nu tvingar kommunerna till.

Ni har övervältrat kostnaderna från staten till kommunerna för att ni har sabbat a-kassan och för att ni har infört trygghetschocken. Det är inte att ta ansvar för Sveriges ekonomi. Det är vi som gör det.

Anf. 6 GUNNAR ANDRÉN (fp):

Herr talman! I en sådan här debatt där det finns så många uppslagsändrar och man endast har två minuter på sig vill jag börja med att konstatera att min talartid snart är ute.

Låt mig göra ett tillrättaläggande, eftersom alla som sitter här kanske inte riktigt var med på detta, vem som gjorde den nya budgetordningen – det handlar mer om fakta. Det var alla partierna. Det var en liten utredning som leddes av dåvarande gruppledaren i Folkpartiet, Lars Leijonborg, på den tidigare regeringens ordning. Det är en marginell anteckning, men detta bör vara korrekt.

Nu säger Monica Green att konsumtionen faller mer i Sverige än i andra länder. Det är möjligt att det är riktigt. Men är det då klokt att vilja höja skatterna med 80 miljarder? Det är ju det som ni vill.

Man måste ändå försöka hålla två tankar i huvudet samtidigt. Man kan inte säga både att man tycker att konsumtionen är för liten och att man tycker att skatterna är för låga.

Det hänger bara inte ihop. Ni vill höja skatterna med 80 miljarder och samtidigt öka konsumtionen i det här landet, stimulera den. Det går inte ihop.

Monica Green undvek nogsamt att svara på den mycket enkla fråga som jag ställde, nämligen: Hur många fler Volvobilar säljs det i Sverige – och det är viktigt att man säljer Volvobilar i Sverige – om vi höjer skatterna för vanligt folk med 80 miljarder kronor?

Det är en mycket enkel fråga. Jag tycker att Monica Green ska försöka anstränga sig för att svara på den, för det handlar om vilken inställning oppositionen har till den ekonomiska politiken och hur vi värnar skattebasen.

Ni sätter jobben först. Men vad tror ni vi gör? Det är klart att vi också sätter jobben först, men vi gör på ett helt annat sätt. Vi gör inte kommunerna till det särintresse som de inte är, som ni gör dem till, som man bara ska ge pengar till. Vi måste ha detta finansierat. Annars blir det ingen välfärd i det här landet. Annars kommer vi inte att ha tillräckligt med lärare. Annars kommer vi inte att ha tillräckligt med skolmat.

Anf. 7 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! Det är en riktigt spännande nationalekonomisk debatt här som faktiskt rör vid väldigt centrala fakta, hur vi får konsumtionen att öka, vad som skapar förtroende hos människor.

Monica Green oroar sig för välfärden och vill att staten ska skjuta till mer pengar till kommunsektorn. Jag är också orolig. Men till skillnad från Monica Green och Lars Ohly måste vi summera alla nya utgifter som vi föreslår och som vi beslutar om. Oppositionen tycks föreslå nya utgifter nästan varje dag.

Ordning och reda, säger Monica Green. Ja, och frågan är: Hur har Mona Sahlin och Lars Ohly förvaltat arvet efter Göran Persson?

Lars Ohly vill höja statens utgifter med över 200 miljarder. Han vill höja skatterna med över 100 miljarder. Resten ska han låna. Hur mycket ska Monica Green låna för att få ihop sitt budgetalternativ?

När det gäller frågan om infrastruktur är det klart att jag kan förstå den här oron. I de här tiderna är det klart att de omedelbara behoven i verksamheten vägs mot framtida satsningar i infrastruktur som långsiktigt kan vara positiva.

Det är inte så att alliansen har dragit ned de statliga satsningarna på infrastruktur. Snarare har de ökat. Och tillsammans med den medfinansiering som kommuner och landsting hittills har velat göra har vi fått till stånd en mängd nya projekt som tidigare inte har kunnat genomföras.

Och att prioriteringsordningen inte ska ändras beroende på kommunernas medfinansiering är ju beskrivet, tycker jag, på ett bra sätt i infrastrukturpropositionen, som riksdagen har beslutat om.

Herr talman! Sedan säger Monica Green att krisen är djupare i Sverige än i andra länder. Ja, det stämmer. I Sverige, i Tyskland, i Finland och i Japan är krisen djupare än i många andra länder.

Det beror på att våra länder producerar sådant som man skjuter upp att investera i under en sådan megakris som världen nu är inne i.

I Sverige förädlar vi skog, malm, stål. Det handlar om verkstadsmaskiner, Sandviks skärande stål till industrin. Det är sådant som skjuts upp.

Samma industristruktur har vi i Tyskland och i Finland och i Japan, för att nämna några länder.

Man hade trott att den här krisen i första hand skulle drabba länder som har haft väldigt stora spekulativa banksektorer. Så har det inte riktigt blivit, utan det handlar om de länder som har en näringsstruktur som är sammansatt på det sätt som vår svenska. Det gör att vi måste vara ännu mer försiktiga och se till att våra gemensamma resurser räcker.

Statens skatteprognoser för inkomster dyker oerhört snabbt. Det är enorma minskningar av skatteintäkterna mellan varje prognos som görs. Tidigare har vi ju haft väldigt stora skatteinkomster från reavinstskatt när folk har sålt bostäder och värdepapper och gjort transaktioner på de finansiella marknaderna. Detta byts nu i sin motsats genom förlustavdrag.

Det här är någonting som gör att statens finanser måste värnas. Monica Green och Lars Ohly är inga riktigt idealiska representanter för en sådan ansvarsfull politik, om man tittar på de förslag som ni har lagt fram så här långt. Det vore en katastrof för det här landet om den politiken blev verklighet.

Anf. 8 MONICA GREEN (s):

Herr talman! Det är ju katastrof nu. Det är katastrof nu när vi ser att arbetslösheten ska öka till 12 procent. Är inte det katastrof?

Det är ett läge med en jobbkris som ni har förvärrat med den trygghetschock som ni har försatt människorna i. Det är den krisen ni har skapat.

Ni kan inte skylla på någon internationell lågkonjunktur. Vi vet att det är internationell lågkonjunktur, men ni har förvärrat den, för ni har infört trygghetschocken.

Vi summerar naturligtvis alla intäkter och utgifter, och vi lägger fram en balanserad budget. Vi kommer inte att föreslå skattehöjningar med 80 miljarder, Andrén. Andrén vet mycket väl att vi inte kan låta människor åka upp och ned i skattesatser.

Vi tänker förhålla oss till den verklighet som är just nu. Men vi menar att det var oansvarigt att sänka skatterna med 80 miljarder och att fortsätta med det i år och att i år låna till skattesänkningarna i stället för att sätta jobben först.

Nu säger Mats Odell att han är förvånad över att skatteintäkterna har minskat. Men det är ju han själv som har sänkt skatterna. Han säger: Ja, men nu går det så dåligt för staten, för skatteintäkterna minskar. Hur kan han stå här och säga det?

Det är ju regeringen som har sänkt skatterna med 80 miljarder och som tänker fortsätta med det. Hur kan det komma som en överraskning? Var inte Mats Odell med på det regeringsmöte när man bestämde sig för att öka klasskillnaderna, för att se till att de som är arbetslösa får det sämre och för att sänka skatterna för dem som har det bäst ställt? Var inte Mats Odell med då? Hur kan det annars komma som en överraskning att skatteintäkterna minskar?

Jag menar att vi tar ansvar för Sveriges ekonomi om vi sätter jobben först. Vi har under hela hösten lagt fram en mängd förslag. Det handlar om ROT-avdrag och satsningar på gröna jobb, som ska ge fler jobb, inte färre.

Anf. 9 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! Jag är ledsen om Monica Green missuppfattade det jag sade med att jag var överraskad.

Vi har inte föreslagit några nya skattesänkningar. Men vi är glada åt att Socialdemokraterna har ändrat sin politik och successivt ställer upp på de inkomstskattesänkningar som vi har gjort för låg- och medelinkomsttagare, som ni har varit emot.

Det enda som ni inte har ställt upp på är sista steget i jobbskatteavdraget. Annars har ni ställt upp, motvilligt, med ett års fördröjning, på de åtgärder som vi har genomfört. Det tycker jag är bra.

Men, Monica Green, det behövs ändå lite sans och balans i detta. Det finns inget annat land inom Europeiska unionen eller inom hela OECD-området som satsar så mycket på finanspolitisk stimulans av ekonomin i denna lågkonjunktur som Sverige gör.

16 procent av bruttonationalprodukten är en ökad insats under denna kris.

Det finns inget annat land. Det ligger långt över EU-genomsnittet och långt över OECD-genomsnittet. Det är en mycket stor satsning som görs, och det är framför allt de så kallade automatiska stabilisatorerna som fungerar.

Det är en ansvarsfull politik som vi har fört. Det som ni föreslår är däremot inte ansvarsfullt. Mitt i en finanskris, där bristen på kapital till företag som nu går på knä är ett av de största problemen, ska ni införa en straffskatt på kapital i Sverige.

Förmögenhetsskatten har enligt Skatteverket drivit mellan 400 och 500 miljarder av svenska medborgares pengar ut ur landet, men de är nu på väg tillbaka.

Det ska ni återinföra. Tala om döbelnsmedicin för svensk ekonomi och för jobben!

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2008/09:FPM109 Meddelande om förenklingar av den gemensamma jordbrukspolitiken *KOM(2009)128* till miljö- och jordbruksutskottet

4 § Hänvisning av ärende till utskott

Föredrogs och hänvisades
Motion
2008/09:Sk18 till skatteutskottet

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 9.30 på förslag av förste vice talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 11.30, då det för dagens bordläggning aviserade ärendet väntades föreligga.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 11.30.

5 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades
Proposition
2008/09:190 Handel med vissa receptfria läkemedel

6 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 23 april

2008/09:471 Prioritering av jobb

av *Monica Green* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

2008/09:472 Regeringens politik och vallöften

av *Monica Green* (s)
till statsminister Fredrik Reinfeldt (m)

den 24 april

Prot. 2008/09:106
24 april

2008/09:473 Den ekonomiska situationen inom Kriminalvården

av *Alice Åström* (v)
till justitieminister Beatrice Ask (m)

2008/09:474 SNI-koderna och småföretagare inom turistnäringen

av *Bosse Ringholm* (s)
till näringsminister Maud Olofsson (c)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 28 april.

7 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 24 april

2008/09:881 Rätten att stanna i Sverige för offer för människohandel

av *Esabelle Dingizian* (mp)
till integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni (fp)

2008/09:882 Verksamhet för synskadade

av *Stefan Tornberg* (c)
till statsrådet Maria Larsson (kd)

2008/09:883 Pornografi på Postens utlämningsställen

av *Peter Pedersen* (v)
till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2008/09:884 Apatiska barn

av *Kalle Larsson* (v)
till statsrådet Tobias Billström (m)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 28 april.

8 § Anmälan om skriftligt svar på fråga

Anmäldes att skriftligt svar på följande fråga inkommit

den 24 april

2008/09:862 Ungdomshemmet på Sunneberg

av *Tommy Ternemar* (s)
till socialminister Göran Hägglund (kd)

Svaret redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 28 april.

Prot. 2008/09:106 9 § Kammaren åtskildes kl. 11.31.
24 april

Förhandlingarna leddes
av förste vice talmannen från sammanträdet början till ajourneringen
kl. 9.30 och
av talmannen därefter till sammanträdet slut.

Vid protokollet

KARI HASSELBERG

/Eva-Lena Ekman

1 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	1
2 § Svar på interpellation 2008/09:451 om kommunerna, infrastrukturen och välfärden	2
Anf. 1 Statsrådet MATS ODELL (kd)	2
Anf. 2 MONICA GREEN (s)	2
Anf. 3 GUNNAR ANDRÉN (fp)	4
Anf. 4 Statsrådet MATS ODELL (kd)	5
Anf. 5 MONICA GREEN (s)	5
Anf. 6 GUNNAR ANDRÉN (fp)	6
Anf. 7 Statsrådet MATS ODELL (kd)	7
Anf. 8 MONICA GREEN (s)	8
Anf. 9 Statsrådet MATS ODELL (kd)	9
3 § Anmälan om inkomsten faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen	10
4 § Hänvisning av ärende till utskott.....	10
Ajournering.....	10
Återupptagna förhandlingar	10
5 § Bordläggning.....	10
6 § Anmälan om interpellationer	10
7 § Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	11
8 § Anmälan om skriftligt svar på fråga.....	11
9 § Kammaren åtskildes kl. 11.31.....	12